

10. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми: [підручник] / О. О. Селіванова. – Полтава : Довкілля-К, 2008. – 712 с.
11. Сучасна українська літературна мова. Морфологія / За заг. ред. І. К. Білодіда. – К. : Наук. думка, 1969. – 583 с.
12. Сучасна українська літературна мова : підручник / А. П. Грищенко, Л. І. Мацько, М. Я. Плющ та ін.; За ред. А. П. Грищенка. – 3-тє вид., допов. – К. : Вища шк., 2002. – 439 с.
13. Сучасна українська літературна мова / За ред. Олександра Пономарева – К. : Либідь, 1997. – С. 399.
14. Сучасна українська літературна мова / За ред. М. Я. Плющ. – 2-е вид., доп. і переробл. – К. : Вища школа, 2000. – С. 430.
15. Теньер Л. Основы структурного синтаксиса / Л. Теньер. – М.: Прогресс, 1988. – 654 с.

REFERENCES

1. Bezpyrasko, O. K., Horodenska, K. H., Rusanivsky, V. M. (1993). Morfolohiya. [Morphology]. Kyiv: Lybid.
2. Vinogradov, V. V. (1986). Russkiy yazyk. Grammaticheskoye ucheniye o slove. [Russian language. Grammar teaching of the word]. Moscow: Vysshaya shkola.
3. Vinogradov, V. V. (1975). O kategoriyi modalnosti i modanykh slovakh v russkom yazyke // Issledovaniya po russkoy grammatike: izbrannyye trudy. [On the category of modality and modal words in Russian language // Russian grammar studies: chosen works]. Moscow: Nauka
4. Vyhovanets, I. R. (1989). Chastyny movy v semantyko-gramatychnomy aspekt. [Parts of speech in the semantically-grammar aspect]. Kyiv: Lybid.
5. Vyhovanets, I. R., Horodenska, K. (2004). Teorytychna morfolohiya ukrayinskoyi movy. Akadem. hramatyka ukr. movy. [Theoretical morphology of Ukrainian language. Academical grammar of Ukrainian language]. Kyiv: Universytetske vydavnytstvo "Pulsary".
6. Horpynych, V. O. (2004). Morfolohiya ukrayinskoyi movy. [Morphology of Ukrainian language]. Kyiv: Akademiya.
7. Zhovtobruh, M. A., Kulyk, B. M. (1972). Kurs suchasnoyi ukrayinskoyi movy. Chastyna I. [The modern Ukrainian language course. Part I]. Kyiv: Vyscha shkola.
8. Kucherenko, I. K. (2003). Teorytychni pytannya hramatyky ukrayinskoyi movy: Morfolohiya. Vyd 2-e, utochn. i dop. [The theoretical issues of Ukrainian language grammar: Morphology. 2nd edition.] Vinnytsya: Podillya.
9. Ozhohan, B. M. (1997). Zaymennykovi slova u hramatychniy strukturі suchasnoyi ukrayinskoyi movy. [Pronoun words in the grammatical structure of modern Ukrainian language]. Kyiv.
10. Selivanova, O. O. (2008). Suchasna lnhvistyka: napryamy ta problemy. [Modern linguistics: directions and issues]. Poltava: Dovkillya.
11. Bilodid, I. K. (1969). Suchasna ukrayinska literaturna mova. Morfolohiya. [The modern Ukrainian literary language. Morphology]. Kyiv: Naukova dumka.
12. Hryshchenko, A. P., Matsko, L. I., Plusch, M. Y. (2002). Suchasna ukrayinska literaturna mova. 3-tye vyd., dopov. [The modern Ukrainian literary language. 3rd edition]. Kyiv: Vyscha shkola.
13. Panomarev, O. (1997). Suchasna ukrayinska literaturna mova. [The modern Ukrainian literary language]. Kyiv: Lybid.
14. Plusch, M. Y. (2000). Suchasna ukrayinska literaturna mova. 2-e vyd., dop. i pererobl. [The modern Ukrainian literary language. 2nd edition]. Kyiv: Vyscha shkola.
15. Tenyer, L. (1988). Osnovy strukturnogo syntaksysa. [The basics of structural syntax]. Moscow: Progress.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Тетяна Нестеренко – кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови Центральноукраїнський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка.

Науків інтереси: словотвір, морфологія, проблеми функційної граматики української мови.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

Tetjana Nesterenko – candidat of philological sciences, dozent of the Ukrainian Language Department of Central Ukrainian Vynnychenko State Pedagogical University.

Scientific interests: word-building, morphology, issues of functional grammar of the Ukrainian language.

УДК 811.161.2'36

СКЛАДНІ ВИПАДКИ ВИЗНАЧЕННЯ РОДОВОЇ НАЛЕЖНОСТІ ЧОЛОВІЧИХ І ЖІНОЧИХ ІМЕН І ВІДМІНИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

Юлія АХМЕДОВА (Кропивницький, Україна)

e-mail: juliakhmedova@gmail.com

АХМЕДОВА Юлія. СКЛАДНІ ВИПАДКИ ВИЗНАЧЕННЯ РОДОВОЇ НАЛЕЖНОСТІ ЧОЛОВІЧИХ І ЖІНОЧИХ ІМЕН І ВІДМІНИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

У статті розглянуто складні випадки визначення категорії роду українських власних імен осіб і відміни, зокрема родову належність антрополоксем подвійного роду, невідповідність граматичного значення роду родовій граматичній формі в гіпокористичних варіантах чоловічих і жіночих імен з родо-особовими афіксами на позначення осіб протилежної статі.

Ключові слова: антропонім, граматичне значення роду, родова граматична форма, іменники подвійного роду, гіпокористична назва.

AKHMEDOVA Julia. DIFFICULT CASES OF DEFINITION GENERIC AFFILIATION MALE AND FEMALE'S NAMES AND CASES IN UKRAINIAN LANGUAGE

This article includes difficult cases of definition gender in Ukrainian proper nouns of the first case, in particular generic affiliation by anthropolex of double gender, discrepancy of grammatical gender meaning to gender grammatical form in dative version male and female's names with gender-personal affixes for marking persons of opposite sex. Having been defined the main reasons of discrepancy of grammatical gender meaning to gender grammatical form noticed groups with anthropolex, namely such as extra- and intralinguistic factors: anthroponym's fashion, stylistic's marking and others. Having been defined generic affiliation short forms of proper names of the first case in double gender was accepted grammatical form of gender in male and female's forms of names and grammatically generic meaning in dative version male and female's names with gender-personal affixes for marking persons of opposite sex, in particular proper names of male's sex of the 1-st case with -a, which are expressed by dative versions with female's gender-personal affixes, here is made an analysis of lexical item that marks persons of male's sex which have flexions from nouns of female's gender, so they work with lexical items of female's gender in language. In this research is used professor S. L. Kovtiukh's concept, who suggests to use the term „double gender” into nouns of proper nouns, that mark homonymistic gender forms (feminine or masculine, masculine or neuter, feminine or neuter), and nouns of own names, in particular surnames that mark persons of male or female's sex. The problem of description gender in male and female's gender is caused by necessity in systematical research to find inflective paradigms of Ukrainian proper nouns and definition criterions for marking out inflecting paradigms of Ukrainian personal male and female's names, simple paradigmatic classes and others.

Keywords: anthroponym, grammatical gender meaning, gender grammatical form, double-gender nouns, dative name.

Категорія роду в системі граматичних категорій іменника як лексико-граматичного класу слів була об'єктом вивчення багатьох лінгвістичних шкіл. В українському мовознавстві її досліджували С. П. Бевзенко, О. К. Безпояско, І. Р. Вихованець, К. Г. Городенська, М. А. Жовтобрюх, А. П. Загнітко, І. І. Ковалик, І. К. Кучеренко, І. Г. Матвіяс, П. П. Плющ, В. М. Русанівський, у російському – В. В. Виноградов, А. А. Залізник, Н. Г. Озерова, Т. В. Шанська, О. Г. Карпинська, А. Б. Копелювич, А. А. Брагіна, А. Т. Аксенов, О. В. Бондарко та інші. Різні аспекти проблеми родової належності власних імен людей в українській мові розглядали С. П. Самійленко, М. В. Леонова, М. Я. Плющ, О. Д. Пономарів, В. О. Горпинич, С. Л. Ковтюх, В. В. Мерінов та інші.

Варто зазначити, що актуальність досліджень категорії роду антропонімів у сучасному українському мовознавстві зумовлена потребою опису словозмінних парадигм власних чоловічих і жіночих імен осіб та виокремлення елементарних парадигматичних класів.

Метою статті є аналіз складних випадків визначення граматичної форми роду власних чоловічих і жіночих імен І відміни в українській мові. Досягнення цієї мети передбачає розв'язання таких завдань: 1) розглянути особливості граматичної категорії роду іменників на позначення українських власних імен осіб; 2) проаналізувати причини невідповідності граматичного родового значення граматичній формі роду в зазначеному підкласі антропонімів; 3) визначити родову належність окремих груп власних чоловічих і жіночих імен І відміни в українській мові.

Оцінюючи роль антропонімічних одиниць у системі мови і мовлення, Г. В. Сингаївська серед інших називає функцію індивідуалізації, що є очевидним, враховуючи інформацію про культурно-історичний аспект суспільної формації, яку містять у своїй матеріальній формі власні назви [11, с. 371–372]. Ми поділяємо позицію І. І. Ковалика про те, що антрополексеми залежать як від лінгвальних, так і позалінгвальних факторів, адже формуються почасти „соціальними, юридичними та історичними, а то й мовно-географічними факторами, тенденціями і закономірностями” [5, с. 15].

На нашу думку, для об'єктивного розуміння процесів функціонування українського антропонімікону серед позамовних чинників, здатних впливати на систему власних назв людей, необхідно враховувати й антропонімну моду, яка, за спостереженнями С. М. Медвідь-Пахомової, має здатність проявлятися як на лексичному, так і на граматичному рівнях, зокрема „у виборі певних антропоформантів та антропонімічних формул” [9, с. 8]. Очевидно, це твердження буде справедливим і щодо питання невідповідності граматичного значення роду родовій граматичній формі в лексемах на позначення власних назв осіб чоловічої і жіночої статі, оскільки „мотивація граматичної категорії роду позамовними чинниками посилює її необхідність у граматичній системі мови” [4, с. 88].

В академічному виданні „Теоретична морфологія української мови” (2004) член-кореспондент НАН України І. Р. Вихованець аналізує категорію роду іменників-істот як

таку, що „поєднує семантико-граматичний зміст назв істот на ґрунті їхнього стосунку до біологічної статі або недорослості” [3, с. 85]. Проте, як зауважує А. П. Загнітко, мотивованість переважної кількості іменників – назв істот – ознакою статі не свідчить про абсолютну залежність від неї значення роду іменника [4, с. 50].

Аналізуючи родову належність гіпокористичних (зменшено-пестливих) імен на кшталт *Женя, Лера, Саша, Шура, Валя, Слава*, М. В. Леонова пропонує за дистрибутивними можливостями та здатністю мати парадигму форм як чоловічого, так і жіночого роду співвідносити їх із класом іменників так званого спільного роду (*зубрило, ледащо, вигадько, злodyга, базіка, зайда, роззява, нечупайда* тощо) [8, с. 72]. Проте дослідниця наголошує на суттєвих відмінностях останнього в порівнянні з антрополоксами, „що мають корелятивні омонімічні форми для називання осіб обох статей” [8, с. 75]. Професор А. П. Загнітко пропонує уживати термін „омонімія форм роду”, який „зриміше відтворює співвіднесеність значення роду в кожному конкретному випадку із реальною статтю особи-діяча” [4, с. 51].

У монографії „Функціонально-категорійна аспектуальність граматичного роду іменника в українській мові” (2005) В. В. Мерінов, аналізуючи невідповідність граматичного значення граматичній формі роду в прізвищах, граматично співвідносних з іменниками так званого спільного роду, зазначає, що відповідність категорії роду та значення статі в цих лексемах виражається синтаксично [10, с. 80]. На думку мовознавця, це явище „простежується і в зменшувальних формах власних імен, здатних називати осіб обох статей” [10, с. 81], тобто є характерним і для антропонимів подвійного роду. Пор.: *А*, – *погоджується з ним Саша*. – *Давно пора* (С. Жадан); проте: *Саша ретельно все фотографувала, наприкінці екскурсії вона вже й сама повірила, що фіксує всю цю розкіш виключно для того, щоб вписати в ландшафт* (Н. Коваль); *Я у Саші тут, – зустріє Паша*. – *Хочу його додому забрати* (С. Жадан).

Професор С. Л. Ковтюх вважає, що омонімічні форми чоловічого і жіночого, чоловічого і середнього, жіночого і середнього роду іменників – як загальні (*цей плакса і ця плакса, старий дубище і старе дубище*), так і власні назви, наприклад прізвища на позначення осіб чоловічої чи жіночої статі (*Барвінок Ганна, Барвінок Сергій*), які розрізняють тільки в контексті, варто кваліфікувати як лексеми подвійного роду, оскільки термін „спільний рід” не відповідає цьому явищу, тому є не зовсім коректним [7, с. 178–179].

На думку М. В. Леонової, до основних диференційних ознак іменників на позначення власних імен осіб подвійного роду можна віднести поєднуваність зі словами й чоловічого, і жіночого роду, парадигми словоформ указаних родових граем, омонімію форм і „спільне” позначення досліджуваними лексемами осіб різної статі [8, с. 77].

У словнику Л. Г. Скрипник, Н. П. Дзятківської „Власні імена людей” (2005) подано 38 антропонимів подвійного (чоловічого або жіночого) роду І відміни. Серед них 18 антропонимів на позначення коротких форм чоловічих і жіночих власних імен належать до твердої групи: *Валера, Валерка* (від *Валерій; Валер’ян, Валеріан та Валерія*) (ВІЛ, с. 194, 204), *Гера* (від *Гарасим, Герасим; Герман та Георгіна; Гертруда*), *Калинка* (від *Каленік, Калина* (чоловіче ім’я) та *Калина* (жіноче ім’я)) (ВІЛ, с. 197, 146), *Пава* (від *Павло та Павла; Павлина*) (ВІЛ, с. 199, 213), *Рена* (від *Рафаїл та Ірена; Рената; Флорентина*) (ВІЛ, с. 200, 214) та інші. До м’якої групи серед проаналізованого матеріалу віднесено 18 антрополоксем подвійного роду: *Веня* (від *Авенір; Венедікт, Бенедікт (Бенедьо, Бенедь)*); *Веніамін та Венера*) (ВІЛ, с. 194, 204), *Даня* (від *Даніло, Богдана; Даниїла*) (ВІЛ, с. 196, 205), *Талья* (від *Віталій; Наталія, Наталя, Наталка*) (ВІЛ, с. 201, 215) та інші.

У словнику „Власні імена людей” зафіксовано 2 іменники І відміни мішної групи подвійного роду на позначення здрибно-пестливих форм власних імен осіб, а саме: *Паша* (від *Павло; Пахом; Павла; Павлина; Парасковія, Параскева, Параска*), *Саша* (від *Олександр; Олександра, Олександріна (Олесья)*) (ВІЛ, с. 200, 213, 200, 214): *Паша звик до байдужих поглядів, до розмірених, механічних рухів силовиків, до чорних нігтів, до того, що слід віддати паспорт із пропискою й чекати, доки твоя країна вчергове переконається у твоїй законослухняності. Озирається до Паши, ніби просить у нього підтримки, але військовий, проходячи повз Пашу, плескає його по плечі, і від цього плескання з Пашиного вчительського піджака сиплется кришена шкільна крейда* (С. Жадан).

Розглядаючи групи слів так званого спільного роду в російській мові, Т. В. Шанська звертає увагу на те, що численні й різноманітні емоційні форми власних чоловічих імен на кшталт *Андрюша, Лёнечка, Федька, Терёха, Володя, Сергунька, Боренька* тощо значно розширюють коло загальновідомих слів чоловічого роду на **-а (-я)** [13, с. 16].

У статті „Морфологічна парадигматика іменників II відміни чоловічого роду твердої групи з нульовою флексією” С. Л. Ковтюх аналізує неофіційні варіанти жіночих імен, позначені референційним і конститутивним контрастом граматичного роду, на кшталт *Тоню́чик, Тоню́сик, Тонюшо́к, Тоньо́к* (від *Антоні́на*), *Діа́нчик, Діно́к, Діну́сик* (від *Діа́на*) тощо [6, с. 234]. На думку професора А. М. Архангельської, у контексті інтимного спілкування між чоловіком та жінкою детеріоративне значення демінутивів-маскулінізмів (рос. *глушиш*), виражених гіпокористичними формами жіночих імен із чоловічими родо-особовими афіксами (укр. *Галю́нчик, Олю́сик*; рос. *Лизочек, Верунчик, Галчонок*; ч. *Апоу́льек, Мароу́льек, Умроу́льек*), може нейтралізуватися [2, с. 27].

У статті „Основні чинники визначення морфологічних парадигм українських власних імен осіб” [1] ми наводили приклади антропонімів подвійного – чоловічого або середнього, жіночого або середнього – роду на кшталт *Гриценя́точко, Лідусеня́, Лідочо́к* тощо, зафіксованих у „Словнику українських імен” І. І. Трійняка [12], переважно діалектних варіантів коротких і здрібніло-пестливих форм власних чоловічих і жіночих імен. У дослідженні прийнята концепція С. Л. Ковтюх, яка указані лексеми пропонує розглядати як проміжні між фемінативами та маскулізмами, адже формально вони „мають флексії іменників чоловічого роду, хоч у реченнях функціонують із прикметниками, дієсловами та ін. жіночого роду, бо позначають осіб жіночої статі” [6, с. 234]. На нашу думку, це спостереження є актуальним і щодо деяких іменників – власних назв осіб чоловічої статі I відміни на **-а (-я)**, виражених гіпокористичними формами з жіночими родо-особовими афіксами на кшталт *Матю́ша* (від *Матві́й (Маті́й, Матя́ш)*), *Мелю́ша* (від *Мелеті́й*), *Мію́ша* (від *Миха́йло*), *Се́ня* (від *Арсє́н, Арсє́ній (Арсє́нь, Арсє́нтій)*); *Ксенофо́нт*; *Се́мен*), *Ю́ша* (від *Юхи́м (Сфі́м, Євти́м)*) тощо (ВЛЛ, с. 76, 79, 200, 110): *Він підстрибнув і звернувся до батька: – Татку, уявляєш, Ми́ша не знав, що ти знайшов мене з Елісою. Виходить, Ми́ша не чув твоєї розповіді. Усі чули, а Ми́ша не чув. Уявляєш? Розкажи, будь ласка, ще раз. Хай і Ми́ша узнає. Ми́ша допитливий. Кого, Ми́шо, хотів бачити в морі? – плавно повела пласку й гостру голову змія від правого борту* (Л. Гулько).

Отже, за результатами проведеного дослідження можна зробити такі висновки: проблема опису складних випадків визначення граматичної форми роду власних чоловічих і жіночих імен I відміни в українській мові, зокрема антропонімів подвійного роду, гіпокористичних форм жіночих імен з чоловічими та чоловічих імен з жіночими родо-особовими афіксами, зумовлена потребою системного дослідження словозмінних парадигм українських власних імен осіб, виокремлення елементарних парадигматичних класів тощо. Серед основних причин невідповідності граматичного значення роду родовій граматичній формі указаних груп антрополексем можна назвати екстра- та інтралінгвальні чинники, а саме: антропонімну моду, стилістичну маркованість та ін.; при визначенні родової належності коротких форм власних імен I відміни подвійного роду враховувати граматичну форму роду їхніх повних чоловічих і жіночих форм імен та граматичне родове значення гіпокористичних форм імен із жіночими або чоловічими родо-особовими афіксами на позначення осіб протилежної статі.

УМОВНІ СКОРОЧЕННЯ

ВЛЛ – Скрипник Л. Г. Власні імена людей : словник-довідник / Л. Г. Скрипник, Н. П. Дзятківська ; за ред. В. М. Русанівського. – 3-тє вид. випр. й доп. – К. : Наукова думка, 2005. – 204 с.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Ахмедова Ю. Н. Основні чинники визначення морфологічних парадигм українських власних імен осіб / Ю. Н. Ахмедова // Наукові записки. – Серія : філологічні науки. – Кропивницький : КОД, 2018. – Вип. 165. – С. 289–294.
2. Архангельська А. М. Маскулізоване вираження *Nomina Feminina* та фемізоване вираження *Nomina Masculina* / А. М. Архангельська // Мовознавство. – 2007. – № 1. – С. 23–37.
3. Вихованець І. Р. Теоретична морфологія української мови : академічна

- граматика української мови / І. Р. Вихованець, К. Г. Городенська ; ред. І. Р. Вихованця. – К. : Пульсари, 2004. – 400 с.
4. Загнітко А. П. Категорія роду в системі граматичних категорій іменника / А. П. Загнітко // Мовознавство. – 1987. – № 3. – С. 62–67.
5. Ковалик І. І. Про власні і загальні назви в українській мові / І. І. Ковалик // Мовознавство. – 1977. – № 2. – С. 11–18.
6. Ковтюх С. Л. Морфологічна парадигматика іменників II відміни чоловічого роду твердої групи з нульовою флексією / С. Л. Ковтюх // Наукові записки. – Серія : філологічні науки (мовознавство). – Кіровоград : РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2015. – Вип. 136. – С. 232–238.
7. Ковтюх С. Л. Репетитор (як навчитися грамотно писати) : навчальний посібник з практичного курсу української мови / С. Л. Ковтюх. – 3-є вид., випр. й доповн. – Кіровоград : Центр оперативної поліграфії „Авангард”, 2016. – 480 с.
8. Леонова М. В. Іменники так званого спільного роду / М. В. Леонова // Мовознавство. – 1969. – № 6. – С. 71–77.
9. Медвідь-Пахомова С. М. Про антропонімічну моду / С. М. Медвідь-Пахомова // Записки з ономастики / відп. ред. Ю. О. Карпенко. – Одеса : Астропринт, 1999. – Вип. 2. – С. 3–8.
10. Мерінов В. В. Функціонально-категорійна аспектуальність граматичного роду іменника в українській мові / В. В. Мерінов. – Харків : ХНПУ, 2005. – 211 с.
11. Сингаївська Г. В. Власне ім'я в лексико-семантичній системі мови / Г. В. Сингаївська // Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики : зб. наук. праць. – Київ : Логос, 2013. – Вип. 24. – С. 365–373.
12. Трійняк І. І. Словник українських імен / І. І. Трійняк ; НАН України ; Інститут української мови. – К. : Довіра, 2005. – 509 с.
13. Шанская Т. В. Слова общего рода в русском языке / Т. В. Шанская // Русский язык в школе. – 1959. – № 5. – С. 12–17.

CONDITIONAL REDUCTIOS

VIL – Skrypnuk, L. H. (2005). *Vlasni imena liudei : slovnyk-dovidnyk*. [Own people's names reference book]. Kyiv : Naukova dumka.

REFERENCES

1. Akhmedova, Y. N. (2018). *Osnovni chynnyky vyznachennia morfolohichnykh paradyhm ukrainskykh vlasnykh imen osib* // *Naukovi zapysky*. [The main factors defining morphological paradigms in Ukrainian proper nouns // Scientific notices]. Kropyvnytskyi : KOD.
2. Arkhanhelska, A. M. (2007). *Maskulizovane vyrazhennia Nomina Feminina ta femizovane vyrazhennia Nomina Masculina* // *Movoznavstvo*. [Masculine expressing Nomina Feminina and feminized expressing Nomina Masculina // Linguistics].
3. Vykhovanets, I. R. (2004). *Teoretychna morfolohiia ukrainskoi movy : akademichna hramatyka ukrainskoi movy*. [Theoretical morphology of Ukrainian language : academical grammar of Ukrainian language]. Kyiv : Pulsary.
4. Zahnitko, A. P. (1987). *Katehoriia rodu v systemi hramatychnykh katehorii imennyka* // *Movoznavstvo*. [Gender category in system of noun category // Linguistics].
5. Kovalyk, I. I. (1977). *Pro vlasni i zahalni nazvy v ukrainskii movi* // *Movoznavstvo*. [About proper and general names in Ukrainian language // Linguistics].
6. Kovtiukh, S. L. (2015). *Morfolohichna paradyhmatyka imennykiv II vidminy cholovichoho rodu tverdoi hrupy z nulovoiu fleksiieiu* // *Naukovi ysky*. [Morphological noun paradigmatyics of the second case man's gender in hard group with zero flexion // Scientific notices]. Kirovohrad : RVV KDPU im. V. Vynnychenka.
7. Kovtiukh, S. L. (2016). *Repetytor (iak navchytysia hramotno pysaty) : [navchalnyi posibnyk]*. [Tutor (how can we study to write competently)]. Kirovohrad : Tsentr operatyvnoi polihrafii „Avanhard”.
8. Leonova, M. V. (1969). *Imennyky tak zvanoho spilnoho rodu* // *Movoznavstvo*. [Nouns of common gender // Linguistics].
9. Medvid-Pakhomova, S. M. (1999). *Pro antroponimichnu modu* // *Zapysky z onomastyky*. [About anthroponymic fashion // Onomastics notices]. Odessa : Astroprynt.
10. Merinov, V. V. (2005). *Funktsionalno-katehoriina aspektualnist hramatychnoho rodu imennyka v ukrainskii movi*. [Functionally-categorical aspectuality of grammatical noun's gender in Ukrainian language]. Kharkiv: KhNPU.
11. Synhaivska, H. V. (2013). *Vlasne imia v leksyko-semantychnii systemi movy* // *Problemy semantyky, prahmatyky ta kohnityvnoi linhvistyky : zb. nauk. prats*. [Own name in lexical and semantic system of language // Problems in semantic, pragmatics and cognitive linguistics].
12. Triiniak, I. I. (2005). *Slovnyk ukrainskykh imen*. [Dictionary of Ukrainian names]. Kyiv: Dovira.
13. Shanskaia, T. V. (1959). *Slova obshcheho roda v russkom yazyke* // *Russkyi yazyk v shkole*. [Names of sharing gender in Russian language // Russian language at school].

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Юлія Ахмедова – докторант кафедри української мови Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: граматики, морфологічна парадигматика сучасної української мови, ономастика.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

Julia Akhmedova – a doctoral student of the department of Ukrainian language of Central Ukrainian State Pedagogical University named after Volodymyr Vynnychenko.

Scientific interests: grammar, morphological paradigmatics of modern Ukrainian language, onomastics.